

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נוספות**

376

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים ה' היה בדרתיו"

תוכחת חינוך ושפלות

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

שכנים טובים ואוהבים זה את זה, בכל זאת בעולם הבא, כשהקב"ה יתבע מכם: "למה עשיתם כך וכך?" אע"פ שאתם אוהבים אותי, תשיבו: "הלא ר' ישראל מאיר לא רחוק ממנו והוא ת"ח, למה לא בא אף פעם להוכיחנו?" לכן באתי להוכיח אתכם ולהזהירכם שלא תעמיסו חטאתכם עלי, כי גם אני אין ברצוני ללכת באש של גיהנם". והתחיל אח"כ להגיד להם תוכחות מוסר.

בזה אפשר לבאר את המדרש הנ"ל; היות ונח לא אמר להם כל הזמן תוכחה, כמ"ש; **"אַתְּ הַצְּדִיקִים הַתְּהִלָּה נַח"**, על כן אמרו כי המבול יבוא עליו מפני שלא הוכיחם, לכן הוא אשם בחטאים שלהם, שצדיק נתפס בעון הדור מפני שלא הוכיחן, אע"פ שבסוף בנה התיבה ק"ך שנה כדי להוכיחן, אבל אז היה מאוחר כי כבר היו מושרשים בחטאים והיה קשה להם לפרוש, אילו היה אומר להם תוכחה בהתחלה היו פורשים מעבירות שלהם.

כל איש לא יכול להסתפק רק בד' אמות שלו לבד. ולצאת ידי חובתו אם הוא יושב ולומד ומתנהג טוב לפני ה' **המשך בעמ' 2 <<<**

הַתְּהִלָּה נַח" שלא היה מוכיחם והיה מצניע לכת עם אלקים ולא מנע דבר מאתם, היו משבחים ומפארים אותו. וכשצוה ה' שיעשה תיבה ואמר להם; "כי ה' יענישם ויביא מבול כדי שיחזרו בתשובה", אז שנאו אותו וחפשו מומין וחסרונות עליו. אמרו; "שהוא גרוע מהם, אלא שבמחשך עושה מעשיו באין רואה". ועוד אמרו לו; "אם יביא מבול, לא יביא אלא על האי גברא, כי הוא גרוע מהם". עכ"ל.

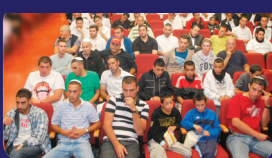
ולי נראה לבאר המדרש הנ"ל באופן אחר; **ה'חפץ חיים' זצוק"ל בא פעם ללידא הסמוכה לעיר מגוריו ראדין והקהיל את כל העיר. ופנה אליהם בזו הלשון:** "הגוף והנשמה הם שכנים טובים, הגרים שניהם יחד שבעים שנה, בכל זאת, בעוה"ב כשמביאים אותם למשפט, כל אחד דוחה את האשמה על השני. **הגוף אומר;** "כי הנשמה אשמה". **והנשמה אומרת;** "כי הגוף אשם". רואים, שאף על פי שהם שני אוהבים, בכל זאת אין אחד רוצה ללכת באש של גיהנם בעד השני. וכל אחד מטיל האשמה על חברו ורוצה שחברו ילך באש של גיהנם. כך תדעו אנשי לידא; הגם שהננו

איתא; **'כל מקום שנאמר; איש - צדיק ומומחה. שכל ק"ך שנה, היה נח נוטע ארזים וקוצצן. אמרו: 'למה כדין'?** אמר להון: **"כך אמר מאריה דעלמא, שהוא מייתי מבולא על עלמא" א"ל: "אין איתי מבולא, לא אתי אלא על ביתיה דההוא גברא".** (בר"ר ל' ז).

אומר ע"ז כתב סופר וז"ל; ונ"ל ע"פ שאמרו; **'האי צורבא מרבנן, דמרחמין ליה בני מתא, משום דלא מוכח להו במילי דשמיא'** (כתובות קה). ודמשנאו ליה, משום שמוכיחן. ואמרו חז"ל; **'תמה אני, אם יש בדור הזה שמקבל תוכחה? אם אמר לו: "טול קיסם מבין עיניך". אמר לו: "טול קורה מבין עיניך"'** ('ערכין' טז). **היינו;** עבירה גדולה עשית יותר ממני! כשמוכיחם יחפשו מומים במוכיח ויאמרו; "הוא גרוע ממני, כי לובש אדרת שער והוא במחשך עושה מעשיו ואנחנו תוכנו כבר".

וכ"ז שאין מוכיחם, ישבחוהו, כי הוא איש תמים אוהב שלום ואמת. **דהיינו; "איש צדיק תמים ה'ה בדרתיו".** שחשבוהו כולם ל"צדיק תמים" ומרחמו ליה. והטעם מפני ש"אַתְּ הַצְּדִיקִים

תמונות מהרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר באשדוד וירושלים

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

»»» המשך מעמ' 1

ואנשים, כל אחד צריך לדאוג בעד אחרים עד כמה שידו מגעת, למצוא דרכים כיצד להוכיח את חברו שיטיב את דרכו. ואם הוא יכול לעשות ואינו עושה, נזקפות עבירות האחרים עליו. אם אחד זוכה להכניס אחד לעבודת הש"ת, **אומרים חז"ל**; שהוא דומה להקב"ה ויכול לבטל גזירות; **"וְאֵם תּוֹצִיא נֶקֶר מִזֶּלֶל פִּי תִהְיֶה"** (ירמיה' טו יט). א"כ כמה זה מחייב את המורים והמהנכים והמדריכים לעשות כל המאמצים, להציל ילדי ישראל מידי הכופרים ולהכניסם בצל כנפי השכינה. (דרכי מוסר').

"וַיֹּאמֶר ה' לְנֹחַ בֵּא אִתָּךְ וְכָל בֵּיתְךָ אֵל תִּבְנֶה כִּי אֶתְּךָ רְאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה" (בראשית' ז א).

'דרך ברייתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו וחבריו, נוהג כמנהג אנשי מדינתו' (רמב"ם 'דעות' ו א). עיקר מדרגתו של נח היתה בזה, שאע"פ שהיה דור של רשעים אשר השחיתו דרכם, מעידה עליו התורה שהיה; **"צדיק תמים"** (בראשית' ו ט). **"תמים" בדרכיו, "צדיק" במעשיו** ('עבודה זרה' ו) ולא למד ממעשיהם הרעים של אנשי סביבתו, שלא כדרך הטבע, אשר האדם נמשך אחר אנשי מדינתו.

מספרת התורה; כי לאחר שהרג קין את הבל, נולד לקין בן וקרא את שמו; **"חֲנוּךְ"**. זאת ועוד; **"וַיְהִי בְנֵה עֵיר נִיקָא שֵׁם הָעֵיר פְּשֵׁם בְּנֵי חֲנוּךְ"** (בראשית' ד יז). ענינו של דבר הוא דהנה **מבואר במדרש** (בראשית רבה כ"ב ט"ז); **"על מה היו מדיינים? אמרו: "בואו ונחלוק את העולם". אחד נטל הקרקעות ואחד נטל את המטלטלין. דין אמר: "ארעא דאת קאים עליה, דידי". ודין אמר: "מה דאת לביש, דידי". דין אמר: "חלוקי". ודין אמר: "פרח". מתוך כך: **"וַיִּקָּם קַיִן אֵל הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ"** (בראשית' ד ח).**

אחר שנידון קין ועשה תשובה והתפטר עם קונו, עמד וערך חשבון נפשו והתבונן לראות, עד היכן מגיעות מידותיו הרעות של האדם, עד היכן מגעת מדת הקנאה ומדת התאוה, עד כי גם שני בני אדם אשר כל קניני העולם רכושם המה, כל נכסי עלמא נכסי דניידי ונכסי דלא ניידי הכל בבעלותם ואין להם אלא להשתוות ביניהם ולדור באהבה ואחוה ושלוה ורעות, עם כל זאת לא עלתה בידם וסופו של דיון; הריגת איש את אחיו. אמר קין; **"לכל זאת הגעתי להיות ואבי לא חנכני כדת".** ולכך כאשר נולד לו בן קרא שמו; **"חֲנוּךְ"** לומר; אני אחנך אותו כראוי.

כרם סבר קין בקושטא, הן לא די בכך שאחנך את בני, כי; **'דרך ברייתו של אדם, להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו וחבריו.** והסביבה תשפיע עליו לרעה. על כך; **"וַיְהִי בְנֵה עֵיר נִיקָא שֵׁם הָעֵיר פְּשֵׁם בְּנֵי חֲנוּךְ"**. ואין הכונה שבנה עיר והנציח שם בנו על אותה העיר על שמו, אלא בנה עיר, קרית חינוך אשר כל כולה תהיה מיוסדת על דרכי החינוך.

ובזה היה יחודו של נח, שאע"פ שהיה בדור רשעים, מלאי חמס גילוי עריות ושפיכות דמים, אעפ"כ לא נמשך אחר דעותיהם ולא למד ממעשיהם הרעים, גם בהיותו יושב בתוך בני דור שכזה קיים את הנאמר; **'הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע'** ('אבות' א ז). וזו היתה גם מידתם של האבות הקדושים; **'אברהם העברי, כל העולם כולו מעבר אחד והוא מעבר השני'** ('בר"ר' לב). כל בני דורו עובדי אלילים משתחווים להבל ולריק. והוא אברהם מעבר השני כורע ומשתחוה לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה. מפרסם בכל העולם יחודו ואחדותו יתברך. כך מעיד גם יעקב אבינו; **'עם לבן הרשע גרתי ותרני' ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים'** (רש"י 'בראשית' לב ה).

הישיבה חומה בצורה היא השומרת את תלמידיה מהשפעה הקלוקלת של הרחוב, הישיבה משמשת 'עיר חינוך' מפני פגעי הרוח הזרה הנושבת ברחובה של עיר, על כן מוטל על בני הישיבה לשמור עצמם בתוך אותן גבולות שנקבעו להם, באשר כל הנסיונות הן ברחוב, כל מראה של חילול שבת, גורם קרירות לנשמת האדם. **ידוע המעשה**; בתלמיד תלמוד תורה דקלם, אשר נשלח מן המקום בעבור שהסיט את הוילון שעל פני החלון כדי להביט החוצה. על כן נטמין עצמנו בתוך תיבה זו ששמה ישיבה, המשמשת תיבת הצלה מדעותיהם ומעשיהם של אנשי הרחוב. (דרכי מוסר').

"וַיִּבְרַח ה' אֶת רֵיחַ הַנְּיִיחַת וַיֹּאמֶר ה' אֵל לְבָבוֹ לֹא אֶסַף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאָדָמָה בְּעֵבֹר הָאָדָם כִּי יֵצֵר לִב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו" (בראשית' ח כא).

'יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, שנא': 'פי יצר לב האדם רע מנעוריו' ('סוכה' נב). ההוראה שבמלה מתחדש היא שאין כח היצר נח ונרדם, אלא שבכל שעה ובכל עת מחפש דרכים חדשות בכדי ללכוד את לב האדם, אין כח היצר מוגבל ומוגדר. וכשם שהעליה לצד הטוב אינה מוגבלת והאדם השואף למעלה שלבי סולם העליה נוצרות ומזדמנות

לתחת רגליו להמריא מעלה מעלה, כן גם בבחירת הרע שלבי הסולם המוביל תהומה, הולכים ומשתקעים לרגלי האדם היורד. וכמו הטוב כן גם הרע אין להם תחום וקצבה וזה לעומת זה.

אמרו חז"ל; **'המינין והאפיקורסים... ושחטאו והחטיאו את הרבים כגון ירבעם בן נבט וחבריו, יורדין לגיהנם ונידונין בה לדורי דורות'** (ר"ה יז). המובן בנ"ל שהירידה היא ממושכת, תוצאות הרע והנטיה מדרך הישרה הולכות ומתגלות בכל פעם באופן אחר ובצורה אחרת, **כמ"ש רש"י על הפס'; "וְאֵת בְּרָשָׁע קָלַף עֲמָה"** ('בראשית' יד ב) **'שנתעלה ברשעו'**. מלך עמורה נתגלה בעלייתו ברשע, כי אין מעצור בתהום השפלות והירידה. וכשם שהמונח הכולל של העולה משמעותו עליה בלתי פוסקת מרגע לרגע ומדרגה לדרגה, כן גם המונח הכולל של היורד, מקיף את ההתגלגלות למדרון התהום.

וזשה"כ; **"אל תאמינו כרע"** ('מכה' ז ה) **ודרשו ז"ל**; **'אין רע, אלא יצה"ר'** ('חגיגה' טו) **שואמר לו לאדם**; "חטא והקב"ה מוחל". אל תאמין שהירידה הראשונה תשאר במקומה, או, שאחרי הירידה תצליח שוב לטפס ולשוב לאיתנך על נקלה, לא כן הוא! **מזהירים אותך**; לא להאמין! כי אחרי הירידה הראשונה היצה"ר יתגלה לפניך שנית לבוש בגדי חמודות חדשים בכדי להדריךך מטה, שלב שני, שלישי, רביעי וחמישי, עד שתתגלגל למקומות שמעולם לא עלה על לבך להגיע שמה. מקודם ינסה להשקוט שהקב"ה מוחל וסולה, אבל עליך לדעת שמחילה וסליחה לפני עשיית החטא, אינן מתקבלות לפניו ית"ש.

"בשנת שש מאות שנה לחיי נח... נבקעו פל מעינות תהום רבה" (בראשית' ז יא) מדה כנגד מדה. **'דור המבול ברבה קלקלו. וברבה נידונו. ברבה קלקלו..'** ('סנהדרין' קח) העונש של תהום רבה, מכוון נגד התהום של; **"רַבָּה רַעַת הָאָדָם"** ('בראשית' ו ה). שונה ומשונה ובעלת צורות רבות ודרגות שונות היא רעת האדם. כנגדן הן המעיינות השונים והמשונים של עונש התהום.

אין קץ וגבול להשחתה כי אינה עומדת במקום אחד, מתפתחת ומעמיקה רשעות אחר רשעות עד שאין בכח הדמיון לתאר. לזה נענשו ב'**תהום רבה**' ('בראשית' ז יא) שנשמדו ונכחדו כליל. **כמשאז"ל**; **'דור המבול, אין להם חלק לעוה"ב'** ('סנהדרין' ג י). נכרתו מאור הנצח ושוכנים תהומה ללא כל תקוה לעלות,

המשך בעמ' 3 <<<

>>> המשך מעמ' 2

כמ"ש ז"ל; "מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רִבְּהָ" (תהלים' לו). כשם שאין קצבה לתהום, כך אין קצבה למשפטן של רשעים. וכשם שאין מימי תהום שוין; מהן מלוחים, מהם מרים ומהם מתוקים, כך אין משפטן של רשעים שוין.

"וַיִּרְדּוּ בְּגֵת הַיָּם" (בראשית' א כו) **'יש בלשון הזה לשון רידוי ולשון ירידה. זכה, רודה בחיות ובהמות. לא זכה, נעשה ירוד לפנייהם והחיה מושלת בו' (רש"י).** 'אם זכו רדו ואם לא זכו, ירדו' ('ילקו"ש' בראשית' יד). אם האדם אינו זוכה להיות במעלת העליה, הריהו נעשה ירוד. שחיתת לבו מתפתחת והולכת כל ימי חייו, ההיפך מזה, נעשה לרודה ושלט ביצרו והולך ומתעלה מעלה.

הבת קול כינתה לאלישע בן אבויה בשם **'אחר'**. התכוונה בזה לציין אותה הירידה הבלתי פוסקת של החוטא, המובן בשם **'אחר'** שבכל רגע ובכל שעה נעשה **'אחר'** לריעותא חדשה, מתחדש ומתגלה

בכל פעם בצורה אחרת של המחשבה והמעשה הרע.

עד כמה מגיע תהום הרע שבנפש האדם, הלא תסמר שערות ראשו בקוראנו על עשרה הרוגי מלכות; **'בת בליעל לקול בכייתו של רבי ישמעאל עמדה. תאר יפיו בלבה חמדה. ושאלה מאת אביה חיתו להעמידה. נאץ בליעל דבר זה לעשותו. להפשיט עורו מעל פניו שאלה מאתו. ולא עכב דבר זה לעשותו. וכשהגיע למקום תפלין צרח בקול מר ליוצר נשמתו. ענתה בת קול משמים. אם אשמע קול אחר אהפך את העולם למים. לתהו ובהו אשית הדומיים'.** ('סדר עבודה').

אהה! מה קודר ומזעזע המחזה הזה! עד איזה ממדים תהומיים עלולה לרדת השחתת האדם הנברא עם יצרו הרע, הלא הדמיון אינו יכול אפילו להאמין, שהאדם מוכשר ויכול להיות כל כך שקוע

באכזריות כה רבה, עוד להתפנק ולהתענג על סבל האיום של הזולת.

בכדי לספק את רוחה ותאותה מבקשת בת הבליעל להפשיט את עור הפנים של קדוש עליון זה ואינה שמה לב ולא אוזן קשבת, לאותן הצריחות והאנחות הבוקעות ויורדות עד תהום ההויה. היא עוד מתענגת בתאוה מתוקה, איך שמחתיכים את עור פני הקדוש, כל היסורים שאין בכח האדם לתאר אך בכדי להשקיט את צמאונה הטמא והנבזה, שומו שמים! מה עמוק הוא תהום רבה של השחתת האדם!

תורתנו הקדושה מגמתה ומשימתה לשמור, שאלה התהומות לא ישטפו את צחות הנפש ונשמת השם החצובה מתחת כסא הכבוד. ואחריה באו חז"ל קדושי עליון וחזקו גדרים וסייגים שהתהום רבה לא תחרוג. והרחמן יזכנו להתרחק מתהום ונשבע באור צחצחות של תוה"ק.

■ ('אור הנפש').

ברכה

על ברכת ה' לא תחול קללה

הקללה של; **"בְּנֵצֶת אֶפְיֶךָ תֹאכַל לֶחֶם"** ('בראשית' ג יט) **מסביר ה'שיח יצחק' לפי דברי המדרש הנ"ל;** כי השבת קבלה ברכה מהקב"ה! **ככתוב: "וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי"** ('בראשית' ב ג). ובמקום שיש ברכה לא יכולה לחול קללה של; **"בְּנֵצֶת אֶפְיֶךָ תֹאכַל לֶחֶם"**. (הר' יעקב גלינסקי שליט"א) ■

את בנו הרביעי שהוא כנען. (ב"ר לז). על בסיס דברים אלו, **אומר ה'שיח יצחק' דבר מענין: 'כתוב בגמ'; 'כל מזונותיו של אדם קצובים לו, מראש השנה ועד יום הכפורים. חוץ מהוצאת שבתות. והוצאת יום טוב. והוצאת בניו לתלמוד תורה' (ביצה' טז).** למה **'הוצאת שבתות'** יצאו מן הכלל, מדוע עליהם לא חלה

חז"ל שואלים; למה נח קילל את בנו של חם ולא את חם עצמו, מה ההגיון? **עונים חז"ל;** כי כשנח ובניו יצאו מן התיבה, הם קבלו במתנה ברכה: **"וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו"**. ובמקום שהקב"ה מברך, לא יכולה לחול קללה! ולמה דוקא את כנען? מפני שחם מנע מנח, את הבן הרביעי. ומן היושר לקלל

ציפיה

"עד כל ימי הארץ... ויום ולילה לא ישבתו"

בתורה; **"יום וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבְּתוּ"**. כלום, יש לך בטחון גדול מזה? והנה, א"כ, הלא **מקרא מפורש הוא בתורה: "חַי אֲנִי וַיִּפְּלֵא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ"** ('במדבר' יד כא). שהקב"ה הבטיח, שסו"ס יבוא היום, שכבודו ימלא את כל הארץ. ועלינו אפוא להאמין באותה האמונה שאנו מאמינים בזריחת השמש ביום מחר, כי סו"ס תכונן מלכות שמים, אבל עלינו לחכות ולצפות ליום ההוא. **וזהו שאמר הקב"ה; 'הבבתם לתורתי, אבל לא הכיתם למלכותי'.** ('חפץ חיים') ■

רבות. ומכיון ששלמו ימי גלותו, הודיע לאביו כי יבוא במסע ביום ידוע. מאליו מובן כי הוריו לא ילכו לישון, אלא ימהרו לקבל פניו. ואם קרה שלא בא במסע הזה, ישבו ויחכו עד בוא המסע השני והשלישי ולא יתנו שינה לעיניהם, כי הלא מצפים הם לבנם יחידם. והנה, כלנו מאמינים באמונה שלמה, כי מחר בבקר תזרח השמש ויהיה אור, **אשר לכאורה יפלא;** וכי מאין לנו זה? וכי בשביל שזרחה השמש היום, צריכה היא לזרוח גם מחר? אלא, מכיון שהדבר מפורש

"עד כל ימי הארץ... ויום וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבְּתוּ" ('בראשית' ח כב)

איתא בפסיקתא דרב כהנא; 'אמר הקב"ה: 'הבבתם לתורתי ולא הבבתם למלכותי'. עיקר כל העיקרים היא האמונה בביאת המשיח, שאז יהיה ה' למלך על כל הארץ והכל יכירו במלכותו. ואע"פ שיתממה, עכ"ז אנו מחויבים לחכות ולצפות ולבקש; **'מתי תמלוד בציון'?** ('סדור תפילה'). והדבר דומה לבן יחיד שגלה מעל שלחן אביו שנים

"וּשְׁמֵ אִשֶׁת נֹחַ חֹר מִלֶּכָּה בַּת הָרַן אֲבִי מִלְכָּה וְאָבִי יִסְכָּה"

מדוע נקראת שרה, יסכה פעם אחת בלבד?

לעולם. ואמר לי לעשות תיבה, כדי שאמלט בה אני וביתי". והיו משחקין ממנו ומלעיגין בדבריו. והיה משקה אותן ארזין והן גדילין. והיו אומרים לו: "מה אתה עושה?" ומשיב להן כענין הזה. והיו מלעיגין עליו. לסוף ימים, קצצן והיה מנסרן. והיו אומרים לו: "מה אתה עושה?" ואומר להן כך. והיה מתרה בהן. כיון שלא עשו תשובה, מיד הביא עליהן מבול. שנאמר: "וימח את כל היקום" (בראשית' ז כג). ('תנחומא' בראשית' ה).

"וימן הפקמה אשר איננה טהרה" (בראשית' ז ח)

'עקם הכתוב שמונה אותיות ולא הוציא דבר מגונה מפיו' (פסחים' ג). אבל הלא הרבה פעמים נאמר בתורה; "טמא", כגון; "וזה לכם הטמא" (ויקרא' יא כט). "טמאים המה לכם" (שם' יא כח). וכיו"ב? אלא, כאן, תוך ספור ענין שאינו נוגע להלכה, יש להזהר שלא להוציא דבר מגונה. ואילו שם, כשיש צורך להורות להלכה שזה טמא, כי אז אין לכסות דבר, אלא יש לבטא ברורות וחריפות; "וזה לכם הטמא". (לפי ראשונים)

"שפך דם האדם באדם דמו ישפך" (בראשית' ט ו)

רמז למלבין פני חבירו ברבים, היינו; ש"שפך דם האדם באדם דמו ישפך דמו ואזיל סומקא ואתי חיורא; "דמו ישפך", כלומר; דינו כשופך דם. ('חפץ חיים')

"ויקד ה' לקראת את העיר ואת המגדל" (בראשית' יא ה)

'וכי הוא צריך לרדת ולראות? והלא הכל צפוי וגלוי לפניו?! אלא ללמד לבריות; שלא לגמור את הדין. ושלא לומר דבר מה שלא ראינו'.

בידו. ועומד תוהה ובוהה במי לבחור. על זה בא הכתוב ללמדנו; אמנם, "אלה תולדות נח", 'נח לשמים ונח לבריות', אך כאשר מתנגש ואין אפשרות לקיים שתייהן, תבחר; "את האלקים התהלה נח", כי רק לפניו ניתן דין וחשבון.

התבודדות

חכמינו אמרו במדרש; כי נח לא היה מוכיח את בני דורו. והלא נאמר בגמרא; 'האי צורבא מרבנן, דמרחמין ליה בני מתא, לאו משום דמעלי טפי, אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא' (כתובות' קה). לפיכך היה נח; "צדיק תמים הנה גדלתיו", שהיה נחשב בעיני הכל וחיביב על הכל, משום ש"את האלקים התהלה נח", שהיה תמיד מתבודד עם האלקים ולא נתן דעתו על הבריות, להוכיחן על מעשיהן. ('ילקוט הדרוש').

"וימח את כל היקום... וישאר אף נח ונאשר אתו בתבה" (בראשית' ז כג)

בענין זה אמר פעם ר מאיר שפירא מלובלין; בדין, אין התורה מכנה עתה את נח בכינוי; "צדיק תמים". שכן נחשב לו לחטא על שלא עשה די הצורך לתקונו של הדור החוטא. וכבר הוכח פעמים הרבה, שאדם המסתגר בד' אמות שלו. ואינו פועל כראוי לתקון סביבתו, סופו בא לידי ירידה מן המדרגה שהגיע אליה קודם.

"עשה לה תבת עצי גפר" (בראשית' ו יד)

'א"ר הונא בשם רבי יוסי: "ק"כ שנה היה מתרה הקב"ה בדור המבול, שמא יעשו תשובה. כיון שלא עשו תשובה, א"ל: "עשה לה תבת עצי גפר". עמד נח ועשה תשובה ונטע ארזים. והיו אומרים לו: "ארזים אלו, למה?" אמר להן: "הקב"ה מבקש להביא מבול

"אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים הנה גדלתיו את האלקים התהלה נח. ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת קנח" (בראשית' ו ט-י)

אלה הם המעשים הטובים ('שעיקר תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים'. רש"י) של נח, אשר לימד והשריש אצלו ואצל אחרים את שאלת הדברים הללו; "את שם", לזכור תמיד את שם האלקים. "את חם", לקיים כל מצוה בחום ובהתלהבות. "נאח קנח", לעשות אך ורק מעשים שהם 'תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם' ('אבות' ב א). ('בשם הרבי מפשיסחא')

'יש מרבתינו דורשים אותו לשבת... ויש שדורשים אותו לגנאי...' (רש"י)

האדמו"ר ר' יחיאל מקוזמיר אמר בענין זה: "כחו וגדולתו של "איש צדיק תמים", הוא בכך, ש'יש שדורשים אותו לגנאי'. שאם אתה רואה מנהיג ציבורי שאין לו מתנגדים, אלא הכל דורשים אותו לשבח, סימן מובהק הוא, שהאיש מלא שקר וחנופה. ומוצא דרכים מחוכמות לחיות בשלום עם הכל ולשאת חן וחסד בעיני הכל. לעומת זאת מנהיג דגול, שצדק ואמת משמשים בקביעות נר לרגליו ואור לנתיבתו, מעורר כנגדו דברי קטרוג ושטנה מצד רשעי הדור, שאינם מוכנים להשלים עם דרך האמת של מנהיגם. מנהיג מסוג זה היה גם נח, לכן נמצאו מתנגדים ומלעיזים, שלא הססו לדבר בגנותו של הצדיק האחד בדורו'.

הגה"צ ר' יהודה צדקה זצ"ל, פירש את דברי 'בעלי התוספות'; 'נח לשמים ונח לבריות' (בראשית' ו ט). אולם פעמים רבות הדבר מתנגש וא"א לצאת ידי חובת שתייהן, כגון; מי שהוזמן לחתונה מעורבת בנים ובנות, ר"ל; שאם ילך, הרי הוא 'נח לבריות' אך אינו 'נח לשמים'. ואם לא ילך, הרי זה 'נח לשמים' אך אינו 'נח לבריות'. וכן בכל מיני הזדמנויות, שאדם רוצה לצאת ידי חובת שתייהן ולא עולה

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

(תנחומא 'בראשית' יח).

רבי אברהם אביש פילד, רבה של פרנקפורט דמיין, היה מגדולי הדור בנגלה ובנסתר; ונטל חלק פעיל בנושאים שהעסיקו את קהילות ישראל באירופה באמצע המאה הי"ח. ומעשה בחזון הראשי של קהילת פרנקפורט, שהפרנסים נמנו וגמרו להחליפו באחר, כיון שהבריות מרננים אחריו שהוא קל דעת ומזלזל במצוות. בא אותו חזון אצל ר' אברהם אביש כדי לדבר על לבו, שיעשה לביטול ההחלטה של ראשי הקהל. ובין השאר אמר לו בנימה של התממות: "יראה נא רבנו, מה גדול כחי בתפילה. הנה, עברתי לפני התיבה ב'שמיני עצרת' השנה. ואך השמעתי בפי את תפילת ה'גשם', התקדרו השמים בעבים ומטר עז ניתן ארצה". ר' אביש הכיר את החזון, שאין תוכו כבדו. והיה תמים דעה עם פרנסי הקהילה בענין ביטול משרתו של האיש. משום כך, השיב לו בחיך: "להוי ידוע לך, שאנשים כמותך הורידו פעם לעולם; לא רק גשם, אלא מבול שלם".

"וְשֵׁם אִשֶּׁת נְחֹר מְלֶכָה בַּת הָרָן אֲבִי מְלֶכָה וְאָבִי יִסְכָּה" (בראשית' יא כט)

"יִסְכָּה" זו "שָׁרָה". ולמה נקרא שמה "יִסְכָּה"? שסכתה ברוח הקדש. דבר אחר; "יִסְכָּה", שהכל סוכין ביופיה' (מגילה' יד).

יש לעיין בדברי חז"ל אלו; מדוע דוקא כשהתורה מזכירה את לידתה של שרה אמנו ע"ה, מצוינת היא בשמה; "יִסְכָּה", המלמד על היותה נביאה ובעלת רוח הקודש. ואילו בהמשך הפרשיות, מוזכרת היא רק בשמה הידוע "שָׁרָה"? מדוע אין התורה ממשיכה לקרוא שמה; "יִסְכָּה", שם המורה על גדלות מיוחדת של נבואה ושל רוח הקודש? כמו"כ יש לבאר את שני הפירושים האלו, הנראין לכאורה כמנוגדים! אלא הביאור בזה הוא; שאדרבא, מפני שהשם "יִסְכָּה" מרמז בעצם על שתי המשמעויות, לכן דוקא בשעת לידתה, כשהיא עדין קטנה, ניתן להזכיר את מעלתה; 'שסכתה ברוח הקדש', יחד עם ציון העובדה; 'שהכל סוכין ביופיה'. שני פירושים אלה מבטאים רק את מעלתה לצד חשיבותה, כאשר אין האחד גורע

מהשני. אבל בפרשיות הבאות, כשהתורה מזכירה את שרה בהיותה כבר גדולה בשנים, אין היא נזכרת אלא בשם; "שָׁרָה" בלבד. למרות כי היה מקום להדגיש את גדלותה אשר סכתה ברוח"ק, מכל מקום, היות והפירוש המקביל; 'שהכל סוכין ביופיה', אינו נחשב עתה כמעלה לשרה הצדקנית, שהיתה מופלגת בצניעותה ומכוסה תמיד מעיני בני אדם, משום כך, לא נזכרה עוד בשם; "יִסְכָּה", כי אם בשם; "שָׁרָה". (בניהו' 'מגילה' יד).

'לא ירד מבול לארץ ישראל'

'לא ירד מבול לארץ ישראל' (זבחים' קיג). שואלים תוס' ו'הזוה"ק' מרחיב את השאלה; א"כ, למה הקב"ה אמר לנח לבנות תיבה? שיאמר לו; שישנה בארץ ישראל וכך ינצל מהמבול? מסביר ומישב הזוה"ק; נכון, מבול לא היה בארץ ישראל, אבל הרוחות והגשמים שבחוץ לארץ הפריעו, עד כדי כך שמי שהיה שוהה שם, לא היתה לו אפשרות להשאר בחיים. מבול של ממש לא היה בא"י, אך לשרוד לא היה שייך שם. בלי תיבה א"א לשרוד, כאשר משתולל בעולם מבול. (להגיד' ר' יעקב גלינסקי שליט"א) ■

קטני אמנה

"מפני מי המבול"

"מפני מי המבול" (בראשית' ז ז)

'אף נח מקטני אמנה היה, מאמין ואינו מאמין שיבא המבול. ולא נכנס לתיבה עד שדחקהו המים' (רש"י)

רק כשהמים ירדו בפועל ודחקהו, האמין נח שאכן, גזירת המבול באה לעולם. ולכאורה, כיצד יתכן הדבר? "איש צדיק תמים", שבנה במשך מאה ועשרים שנה את התיבה, במסירות נפש.

שבועה לאברהם יצחק ויעקב על קיומם של בניהם, אבל מכח הקושיא והטענה של הבטחת הקיום, לא תתבטל הגזירה. יש לזעוק ולהריע בעת צרה, לכנוס את כל היהודים לצום ולתפלה ולהשתדל להפוך את רוע הגזירה. מפני שמרדכי האמין שהרעה תבוא וחשש מפניה, זכה לבטלה. ואילו נח, שקשה היה לו להאמין שמצב הדור ישתנה לרעה, גרם שיהיה מבול ויקרא על שמו; "פי מי נח זאת לי" ('ישעיה' נד ט). ■

תל אביב מרכז דוהל התקווה 76 יום ראשון ב' חשוון 10/10/30
כניסה 10 שקל פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV
בימים שאין הרצאות של הרב אמנון יצחק שליט"א מתקימות הרצאות בשידור חי ב'אולפן שופר'
ע"י: הרב וסרמן, הרב גלזר והרב יוחאי חנאסב

"וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לְפָנַי הָאֱלֹקִים וַתַּמְלֵא הָאָרֶץ חֲמָס. וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחַתָּה כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דְּרָכָו עַל הָאָרֶץ"

חיידקי הטומאה מתפשטים בכל אתר

תורה בפרשתנו: "וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לְפָנַי הָאֱלֹקִים", עד שהחיות והבהמות גם התנהגו לא טוב, כדברי חז"ל ('סנהדרין' קח). כי כאשר האויר מורעל, ההשפעה מרחיקה לכת גם על חיות ובהמות". ר' אליהו סיפר באותה שעה, כי ידוע לו על צדיקים, שכאשר נסעו מבתם והתאכסנו במקום זר (באכסניא), הקפידו שלא לישון בחדר עם עוד אדם, למעט אם היו מכירים אותו לירא שמים. לישון בחדר עם אדם שאינו ירא שמים, הפריע להם. אכן, לנו, לאנשים קטנים, נראה שהדבר לא מזיק. **משל למה הדבר דומה?** לחלון ישן ומאובק, שכמה גרגירי אבק נוספים, לא מעלים ולא מורידים. אבל זכוכית ויטרינה בוהקת, בולט ממנה כל גרגיר לכלוך ומיד מבחינים בכל נגיעה של יד זרה. הזיק להם להתגורר יחד עם בעל עבירה.

למדים אנו, לעצמנו בשרנו, עד היכן מגעת ההשפעה. ובעקבות כך, מוטל עלינו להשמר מיצר הרע, להתרחק מחבר רע ומשאר מרעין בישין. להתחזק ביראת אלוקים פנימית ולסלסל ביראה.

כי אם לא...
"אוי, כי אם לא נשמר, מי יודע אם לא ננזק!" סיים ר' שלום שבדרון זצ"ל את הדרשה ומחה דמעה מעיניו. ('להגיד') ■

החידה.
רופאי ורשא, בדקו, חקרו, התעמקו והתייעצו יחד ימים רבים. והגיעו למסקנה; היות והבנין ישן מאד ולא חדשו בו מאומה, הרי שבמשך השנים, כאשר שהו בין כתלי הבנין חולים רבים, לאלפים ורבבות, נבלעו בדפנות העץ חיידקים שונים ומשונים, מחוליים של עוברי המקום. המושל הממונה על לומז'ה, קיבל את דבריהם בכובד ראש. מה עשה? לא חלפו ימים מועטים ובעקבות מסקנת הרופאים, התקבלה החלטה, להרוס את הבנין הגדול. ביום המיועד, תושבי העיר כולם התאספו להביט במחזה הנדיר.

המשיך ר' אליהו וסיפר: "לאחר שהבנין הגדול על קרבו וכרעיו נהרס, שכרו עוד פועלים רבים והוציאו את העצים, האבנים וכל הפסולת מחוץ לעיר ושרפו אותו באש כליל".

שתק ר' אליהו ואח"כ הגביה את קולו: "ואם במחלות הגוף כך, קל וחומר במחלות הנפש. חיידקי טומאה במקום כל שהוא, בכחם להרעיל את האויר במחלות רוחניות. (יש ארצות שיש בהם תאוה גדולה לכסף, יש אזורים שהאויר מורעל בתאוות לאוכל, כל מקום לפי החיידקים הרוחניים שם, כך גם בבית שהתגוררו בו אנשים שחללו שבת, או טהרת המשפחה וכדו', המקום לא נקי). וזהו מה שאמרה

'ודקדק לומר; "הָאָרֶץ" הכונה; שגם גוף הארץ לצד הפלגת החטאים תקולל חלקתם בארץ, כי ישכינו בה התיעוב הנוצר ממעשיהם.' ('אור החיים')

רבי אליהו לאפיאן זצ"ל סיפר לנו, עובדה שהיתה בנעוריו; (היינו; לפני יותר ממאה שנה). כה סיפר: "כשלמדתי בישיבת לומז'ה, התנוסס בעיר בנין מפואר של בית חולים ישן ועתיק, בנוי מעצים גדולים ועבים. בית החולים נבנה שנים רבות קודם ולא היה לו גיל מדויק, כי גם תושבי העיר הזקנים לא ידעו מתי נבנה.

באותה שנה שלמדתי בעיירה, הגיעו והתאספו בעיר, רופאים רבים מרחבי היבשת. הנהלת בית החולים היא זו שהזמינה פרופסורים מפורסמים בעיקר מורשא, שיבואו לשהות בלומז'ה. לשם מה? לחקור את הפלא של בית החולים העתיק.

חולים המאושפזים בבית החולים זמן ממושך, לפתע נחלים, במחלה אחרת, חדשה. חולה הנכנס עם מחלת מעים, הוא מבריא ממנה. וכשכבר מתעתד לצאת, פוקדת אותו מחלת כבד. אדם צעיר נכנס עם אולקוס, מרפאים אותו. ולפתע, לפני שעוזב את בית הרפואה, נדבק בחידק אחר מסוכן. מציאות עגומה שנבדקה במשך תקופה ארוכה ונמצאת נכונה, עד שנאלצו להזעיק רופאים מפורסמים, לפתור את

מעשי רב

וחותכים בה את הידים, נלקחת העשירות מן האדם". **ושאלו את בנו, הגרי"ז:** "לפי הסבר זה, מה היא הסיבה שר' פלוני שהיה ירא וחרד, אף הוא ירד מנכסיו?" **ענה להם הגרי"ז:** "כשמסיימים להשתלם באוניברסיטה במחלקה פלונית, עוברים למחלקה נוספת. הקב"ה לימד ובחן את ר' פלוני במחלקת העשירות. וכשסיים מחלקה זו בהצלחה רבה, העבירו למחלקת העניות לבחנו, כיצד ישתלם שם". ■

ואין עוד מלבדו יתברך שום כח בעולם'. וכשהגרי"ז התיצב לפני ועדת הגיוס ועמד בפני סכנה שיחייבוהו בשירות צבאי, צוהו אביו הגר"ח להגות בדברים האלו.

אחד מעשירי האזור ירד מנכסיו, שאלו את הגר"ח מבריסק: "מדוע ירד מנכסיו?" **ענה להם הגר"ח:** "אב השאיל לבנו סכין. כשנוכה לראות שהבן חותך בו את ידיו, לקח ממנו את הסכין. הקב"ה גותן עשירות. וכשלא יודעים איך להשתמש

הגרי"ז סיפר כיצד נטע הגר"ח בבניו את האמונה החושית שהיתה טבועה וחרוטה בו, בדרכים שונות; פעמים רבות למדם, כי בכל עת צרה, עליהם להשתמש בסגולה המובאת בספר 'נפש החיים' (ג יב) וזה לשונו; 'ובאמת הוא ענין גדול וסגולה נפלאה, להסיר מעליו כל דינים ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלוט בו ולא יעשו שום רושם כלל, כשהאדם קובע בלבבו לאמר; 'הלא ה' הוא האלקים האמיתי

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

ליצנות

כאילו עושה עמו מלהמה' (ילקו"ש) שם). הנאה להיות במצב של התפרקות המסגרת השכלית, ללא ממשיות, לצחוק ולהתפרק, לזלזל. וגם אם זה דמיון שוא. והקב"ה שילם להם מדה כנגד מדה, כשנתן להם להצליח עוד ועוד, לטעות, שהנה הם מצליחים לעשות משהו, עד שהכל התמוגג. וכדאיתא בחז"ל: **'הניחם ואמר להם עשו, שנאמר: "יושב בְּשָׂמִים יִשְׁחַק ה' יִלְעַג לְמוֹ" (תהלים' ב ד)'. (להגיד' ר' שלום שבדרון זצ"ל) ■**

כתוב בחז"ל; **'עבודה זרה בראשו וחרב בידה'** (ילקו"ש' 'בראשית' יא). הם עשו סינמה (תאטרון) ענק... **"מושב לְצִים"**. לא היה להם שום דבר ממשי, אדרבה, הם ברחו מכל הגיון שכלי, עשו ליצנות אחת גדולה. וכי אפשר לטפס לשמים?! וכי **'עבודה זרה בראשו וחרב בידה'** מפחידה את מי שברא את השמים והארץ?! אלא מה? ליצנות. תאוה אדירה, ללגלג ולהתלוצץ, לחיות בכאילו שאני נלחם עם הקב"ה. כנוסח חז"ל; **'ותהא נראית**

"וקמושב לְצִים לא יִשָּׁב" (תהלים' א א) **זה דור הפלגה'** (בר"ר' כו א) סתם לְצִים. לְצִים, זה בידור, אתם יודעים מה זה בידור? אפשר לראותם גם היום (לא דור הפלגה ממש, ח"ו, אבל מעין, בשביל ללמוד מכך) כולם יושבים במקום וצוחקים, לצחוק כל החיים זה מה שהם חפצים. עושים צחוק. הנאספים פשוט, רוצים לצחוק ולצחוק... **"מושב לְצִים"** (שם). 'דור הפלגה' רצו לעשות מגדל. ועל המגדל יעמידו עבודה זרה, כך

בסיעתא דשמיא בהכנות הרב אמנון יצחק שליט"א אנו ממשיכים להרחיב את פעילות הארגון 'פנים שוחקות' לחלוקת מצרכי מזון ומוצרי יסוד למשפחות ברזכות ילדים ולשיפוץ תיקון וצביעה הנצרך למשפחות, בעזרת אנשי מקצוע המתמחים במקצועות; חשמל, צבע, שיפוץ קל, אינסטלציה וכ"ו.

המעונינים לתרום כסף: נא לפנות ל'שופר' 03-6777779

מבצעים חמים על מוצרי 'שופר'

שמע - 2 ש"ח
MP3 - 10 ש"ח
DVD 2 - 10 ש"ח (גרפיקה צבעונית)
DVD 3 - 10 ש"ח (גרפיקה לבנה)
קריאה בתנונית - 10 ש"ח
ספר 'בכור ההיתוך' - 10 ש"ח
ספר 'עולם התשובה' - 30 ש"ח
ספרית שופר' (500 הוצאות) - 300 ש"ח
ניתן להשיג במשרדי 'שופר'

03-6777779

חדש! שיעור לאברכים

להזמנת הרב אמנון יצחק שליט"א לאזור מגורין או לכולל אברכים (לכולל בשעות הבוקר) 050-6788867 יהונתן

לצבור שוחרי התורה והעבודה

מיום א' ב' במרחשון יחל מנין חדש בנץ עם הרב **אמנון יצחק שליט"א** בבית כנסת **'יביע אומר'** של הרב **יגאל כהן שליט"א** רחוב עוזיאל 41 בני ברק

בשעה 04:30 יתקיים שיעור ע"י הרב **אמנון יצחק שליט"א** ב'חובת הלבבות' 'שער הבטחון'.

לבריורים: אליהו **050-6500666**

התקליטור העולמי

לאור הצמאון הרב,

הוחלט לכסות את כל בתי האב בישראל

1,750,000 ^{DVD} שיחולקו חינם

ניתן לרכוש מנית זכות בסך 4000 ש"ח בלבד!

להתחלת המבצע אפשרות עד 10 תשלומים

הדיסק כולל בתוכו:

כל ספרי חברותא של הרה"ג יעקב שולביץ שליט"א פרוש ל'תלמוד בבלי'.
כל ספרי הרה"ג אברהם חיים עדס שליט"א: ארבעת המינים, דיני רפואה
בשבת, שמיטה, חנוכה, שבת בתפארתה, דיני דרבנן, פאת זקנך ועוד...
עם ציורים ופוסטרים.

כל ספריו של הרה"ג יעקב לוגסי שליט"א: ברומו של עולם 10 כרכים, עמלנו,
אגרת לבת ישראל, נפשי בשאלתי, ישראל סגולתו, ואני תפילתי, מלמדים,
מראות, משפט, מלאכת ה', בעקבתא דמשיחא, שערי פרנסה...
כל ספרי הרה"ג משה אבגי שליט"א סדרת 'חכמת המצפון' כולל מועדים.
וכל ספרי הכשרות של הרה"ג מרדכי עזרון שליט"א.
בנוסף הספרים: משניות, רמב"ם, טור, שלחן ערוך וחסד לאברהם.
עם סרטי DVD של הרה"ג אמנון יצחק שליט"א והספרים:
עולם התשובה, העיתונאי, הרצל והציונות ועוד.

בס"ד _____ תאריך _____

לכבוד בנק _____ כתובת הבנק _____ מס' הסניף _____

1- אני/הח"מ שם בעל/י החשבון _____ משפחה _____ מס' זהות / ח.פ. _____

רח' _____ עיר _____ מיקוד _____ טל. בבית _____ פלאפון _____

הוראה לחיוב חשבון ל'שופר':

או בחיוב האשראי:	
מס' כרטיס _____	תוקף _____ / _____
סך החיוב _____	מס' תשלומים _____

קוד מסלוקה		סוג חשבון		מס' חשבון בבנק			
בנק	סניף						
				2	3	9	2
אסמכתא / מס' מזהה של הלקוח בחברה							

נותן/ים לכם בזה הוראה לחיוב חשבון/נו הנ"ל בסניפכם, בגין תרומתי ל"שופר" בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מידי פעם בפעם באמצעי מגנטי, או רשימות ע"י "שופר" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".
(2) ידוע לי/לנו כי: א. הוראה זו ניתנת לבטול ע"י הודעה ממני/מאתנו בכתב לבנק ול"שופר" שתכנס לתוקף, זום עסקים אחד לאחר מותן ההודעה בבנק וכן ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין. ב. אהיה/נהיה רשאי/ים
לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב. ג. אהיה/נהיה רשאי/ים לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב, אם אוכיח/נוכיח
לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו. (3) ידוע לי/נו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעל/נו להסדיר את המוטב. (4) ידוע לי/נו כי סכומי
החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/נו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה. (5) הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון אפשר זאת, וכל עוד לא תהיה
מניעה חוקית או אחרת לביצוען. (6) הבנק רשאי להוציאני/נו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סבה סבירה לכך, וודיע לי/נו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה. (7) נא לאשר ל"שופר"
בספח המחובר לזה, קבלת ההוראה אלו ממני/מאתנו.

פרטי ההרשאה

1. מסס החיוב ומספרו, יקבעו טעם לע"י "שופר" עפ"י (הנקודות לקביעתם).
2. סירי החיוב: סמן במשטפת המאמיה

4000 ש"ח

תשלום 1 4 תשלומים 8 תשלומים 10 תשלומים

חתימת בעל/י החשבון _____

לחיוב בתאריך:

20 לחודש _____ 30 לחודש _____

תורם נכבד, שים לב הוראה לחיוב חשבון זו אמורה להגיע לבנק דרך 'שופר' עליך לשלוח את הטופס ל'שופר' ת.ד. 2711 בני ברק. טל: 03-677779